

POSTANOWIENIE

Dnia 8 sierpnia 2024 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Michał Laskowski

w sprawie **M. G.**

skazanego za popełnienie czynu z art. 197 § 1 k.k. i in.

na posiedzeniu bez udziału stron,

po rozpoznaniu w dniu 8 sierpnia 2024 r.,

wniosku skazanego o wznowienie postępowania sądowego zakończonego

prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Białymstoku

z dnia 13 października 2023 r., sygn. akt II AKa 115/23,

zmieniającym wyrok Sądu Okręgowego w Olsztynie

z dnia 10 marca 2023 r., sygn. akt II K 170/21,

p o s t a n o w i ł:

**odmówić przyjęcia wniosku wobec jego oczywistej
bezzasadności.**

UZASADNIENIE

Przepis art. 545 § 3 k.p.k. przewiduje możliwość odmowy przyjęcia wniosku o wznowienie procesu niepochodzącego od podmiotu profesjonalnego (adwokata lub radcy prawnego) bez wzywania do usunięcia jego braków formalnych, jeżeli z treści wniosku wynika jego oczywista bezzasadność. W judykaturze ugruntowany jest pogląd, że uznanie wniosku za oczywiście bezzasadny wchodzi w grę, gdy w sposób ewidentny, rzucający się w oczy, oparty on zostanie na innych podstawach niż te, które określone są w rozdziale 56 Kodeksu postępowania karnego. Wniosek złożony przez M. G. nie wskazuje na zaistnienie

żadnej z przesłanek zawartych w art. 540, art. 540a lub art. 540b k.p.k. Sprowadza się do kwestionowania zarówno dokonanej oceny dowodów, jak i poczynionych ustaleń faktycznych – zresztą w sposób nader chaotyczny. Dlatego należało odmówić przyjęcia wniosku wobec jego oczywistej bezzasadności, bez podejmowania dodatkowych czynności zmierzających do usunięcia braku formalnego związanego z przymusem adwokacko – radcowskim (art. 545 § 2 i 3 k.p.k.).

Autor wniosku zasygnalizował wystąpienie na etapie odwoławczym uchybienia z art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k. polegającego na tym, że w składzie orzekającym brała udział sędzia M.N. powołana do pełnienia urzędu sędziego Sądu Okręgowego w Olsztynie przez Prezydenta RP postanowieniem z 28 lutego 2022 r., na wniosek Krajowej Rady Sądownictwa ukształtowanej przepisami ustawy z 8 grudnia 2017 r. Jakkolwiek w świetle uchwały połączonych 3 Izb Sądu Najwyższego z 23 stycznia 2020 r. (BSA I – 4110 – 1/20) należy tu mówić o wadliwym powołaniu na stanowisko sędziego, to jednak *in concreto* fakt ten nie wywarł negatywnego wpływu na sposób rozpoznania sprawy M. G. przez Sąd pierwszej instancji. Wnioskodawca na poparcie przeciwnej tezy nie przedstawił żadnej argumentacji. Z tej racji należało uznać, że w sprawie nie pojawiła się podstawa uzasadniająca wznowienie procesu z urzędu (zob. post. SN z 18 listopada 2020 r., IV KK 290/20). Zwalniało to Sąd Najwyższy z obowiązku wydania w tej mierze decyzji o charakterze procesowego rozstrzygnięcia – postanowienia lub nawet zarządzenia (zob. post. SN z 16 lutego 2021 r., I KZ 6/21).

[J.J.]

[ms]